

Programma In funere Magnifici Universitatis Rostochiensis Rectoris ... Dn. M. Stephani Hein, Ebr. Linguae Professoris celeberrimi, Senioris Philosophicae Facultatis venerandi

Rostochi[i]: Kilius, 1643

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770975151>

Druck Freier Zugang

In S. Hein. /a

Rost. 1643.

22

3.
PROGRAMMA

In funere

Magnifici Universitatis Rostochiensis
RECTORIS.

VIRI CLARISSIMI EXCELLENTISSIMI

DN. M. STEPHANI
HEIN,

Ebr. Linguae Professoris celeberrimi,
Senioris Philosophicae Facultatis
venerandi

Propositum

à

SENATU EJUSDEM
UNIVERSITATIS.

ROSTOCHI

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. XLIII.

173

SE N A T U S U N I -
V E R S I T A T I S R O S T O -
C H I E N S I S .

DUcentos viginti quatuor hodie numeramus annos, quando Universitas hæc in hac Civitate Rostochiõ fundata est. Ab eo tempore ad hunc ipsum diem, inter *quadringentos Rectores* sibi per ordinem singulis semestribus succedentes, ab ipsõ foundationis die, quinque ex Archiviõ Academiæ videre licet, intra illud ipsum tempus, quõ Universitatis Rectores præfuerunt, ex mortalitatis carcere ad sempiternam felicitatem commigrasse. *Primus* inter hos fuit, DN. ALBERTUS MOLLERUS Theologiæ Doctor, qui centum & tredecim jam annis elapsis, Anno nempe 1530. ipso die Gregorij rebus caducis valedixit. *Secundus* fuit, qui ipsum quinquaginta decurrentibus annis, Anno nimirum 1580. infecutus est DN. LAURENTIUS KIRCHOVIUS J. U. D. & Professor. *Tertius* fuit qui etiam quinquaginta elabentibus annis hunc comitatus est, anno videlicet 1621. DN. EILHARDUS LUBINUS, Theolog. Doctor & Professor. *Quartus* fuit (sed hic jam magnum

gnum mortis saltum conspicimus) qui hunc Virum
Eruditissimum, post undecim annos secutus est
DN. THOMAS LINDEMANNUS J.U.D.
& Professor, Comes palatinus Cæsareus, Reveren-
dissimi Archiepiscopi Bremensis, Illustrissimi Ducis
Megapolitani ADOLPHI FRIDEERICI &c. &c.
Domini nostri clementissimi, Illustrissimæ viduæ
Croviacæ, & aliorum Principum Consiliarius pru-
dentissimus. *Quintus* jam proh dolor! etiam un-
decim annis decurrentibus Anno hoc nimirum 1643.
Mense Junio die 2. sequitur. DN. M. STEPHA-
NUS HEIN, Ebr. Ling. Professor, Senior Fa-
cult. Philosoph. venerandus, Vir Doctissimus, nul-
li priorum pietatis, candoris, aliarumq; Virtutum
laude inferior. Quem jam ante oculos jacentem
in feretro, & de Magnifico dejectum fastigio in fe-
ralem potestatem indomitæ mortis, serio lugemus.
Scilicet ad hunc scopulum allisa feruntur humana
quæq;. In hanc solitudinem & tenebras conjici-
endum, quidquid in mortalium oculis splendidum
est & insigniter enitescit. Casum hunc justissimis
querelis prosequimur, tantoq; acerbius ad animum
admittimus quantò experimur funera magna in hac
Universitate densari. Brevi tempore summus ille
mundi arbiter Coelum Academicum aliquot Illu-
stribus & secundæ in Orbe literato magnitudinis
stellis, cheu orbavit; quarum discessus lugubris, tan-
quam præfagium ingentis mali venturi accipiendus
est. Cū enim peregrinæ Ciconiæ ad alias terras à no-
bis avolant, expectanda est tristis, & invidiosa hy-
ems. Sic cum hujusmodi Reipub. liter. ornamenta

o cætu viventium emigrant, quid aliud portendi
judicabitur, quàm clades & pernicies Academiae? cu-
jus tamen imminentem impetum, ut ab illâ velut no-
bilissimo Eruditionis Palladio, Virtutis Emporiò;
atq; omnium nostrum cervicibus, benignissimus
DEUS clementer avertat, supplicibus votis obse-
cramus, & quod pro suâ infinitâ misericordiâ id fa-
cturus sit, firmiter speramus.

Denatus hic noster **MAGNIFICUS RE-
CTOR**, nunc cadaver, communis ac mortalis lu-
cis auspiciam sumsit Anno 1590. Circa festum
Johannis Baptistæ, præcipuis ac præclarissimis pa-
rentibus. Patre nimirum **FRIDERICO HEI-
NEN. JCTO** Consule & Syndico hujus Civitatis,
Academiae nostræ Professore per plures annos me-
ritissimo, Viro immortalitati consecrato. Matre
ANNA DOBBINS, foeminâ pietate ac virtu-
tibus summis conspicuâ. Avô paternô **JACO-
BO HEIN**, Consule Neo-Brandeburgi. Aviâ
paternâ **ELISABETHA BARNEFURS**.
Avo Materno **ALBERTO DOBBIN**, Se-
natore Rostochiense. Aviâ Maternâ **MARGA-
RETA WEDJGE**. Hæc fuit fors, hæc series
progenitorum denati nostri **MAGNIFICI**, de
quorum Virtutibus maximis, ac nobilitate generis
sane gloriari & sese magnificè potuit efferre. Sed ma-
luit splendorem generis, propriis virtutibus illustri-
orem reddere, quàm soli parentum claritudini ac-
quiescere. Quamobrem paulò adultior factus, abiit
in celeberrimum tum temporis studiorum & bona-

rum

rum artium mercatum Academiam Gieffensem
Anno 1613. & ibi magni nominis Theologos DN.
D. MENTZERUM & D. WINCKEL-
MANNUM docentes publicè & privatim audi-
vit. Per biennium certis de causis, ad patrium so-
lum revocatus, denuò Anno 1617. ipsò Jubilæi Lu-
theriani Anno Gieffam prædictam reversus, per bi-
ennium ibi substitit, & magnâ DN. D. JUSTI-
FEWBORNII Ecclesiastæ piissimi, Theologi
summi familiaritate, mensâ, hospitio usus, velut
præclarum eruditionis sydus inter doctos effulsit.
Quod ostendit EXAMEN CONFSSIONIS
ORTHODOXÆ, (ut habet inscriptio de personâ
& officio CHRISTI) contra JOHANNEM
COMBACHIUM, tum temporis Academiæ
Marpurgensis Professore, nunc verò Gymnasii
Bremensis Rectorem, sub Præsidio DN. D. FEWR-
BORN institutum. Quod ad hanc horam dictus
Combachius silentij horrore suppressit, & an mortuo
Leoni insultaturus sit dies docebit. Cum verò de-
nati MAGNIFICI præstantissima mens debile di-
versorium, morbis obnoxium corpus ad studij.
Theologici munera inhabile nacta fuisset, totum se
studio Hebr. linguæ, Præceptore linguarum Orien-
talium peritissimò, DN. BUXTORFIO, Acad.
Basiliensis Professore devovit. In quo studio infi-
gnes progressus, miris laudibus deprædicat Clarissi-
mus DN. BUXTORFIUS, in literis ad DN.
D. JOHANNEM TARNOVIUM exaratis.
Quæ cum ad aures & notitiam Illustrissimi ac

Reverendissimi PRINCIPIS nostri &c: devenissent, obtulit ei ipsius Celsitudo, honorificam in hac Universitate, Ebr. ling. spartam. quam quousq; firmiori valetudine usus fuit, summâ diligentia exornavit: cum verò per imbecillitatem virium & continuam ferè infirmitatem ultimis annis publicè legere non posset, domi privatim linguarum. Oriental. Studiosos invitavit, eisq; promptissimam suam operam obtulit, & non unum pro fidei ac eruditâ institutione ad immensas gratias obstrinxit. Exhilaravit ipsum rerum humanarum Rector Anno 1622. compare simili MARGARETA DN. CONRADI FORSTENOVII, Senatoris quondam gravissimi ex vetustâ FORSTENOVIORUM familiâ Hervordix in Westphaliâ adhuc florente, filiâ; quæ tum corporis decorâ specie, tum excellentibus animi dotibus, tum fide ac amore conjugali nulli lectissimarum foeminarum cedens, viginti & unum annum, dies totidem cum ipso summâ vitæ suavitate, arctissimò amoris vinculo transegit, fructumq; saltim unicum ex eo, Anno 1627. suscepit ANNAM nomine, foeminei sexus certissimum decus; nisi sæva parcarū rapacitas properò ictu infantulam sex septimanarū sustulisset; à ejus corde & anima quod nunc abrepta est dimidia portio, id quàm illi vitam faciat acerbum faciliè arbitrari quilibet potest. Quid jam de vitâ denati MAGNIFICI? talis, verbò, fuit, ut in ejus pectus Honestas, pietas, tanquam in delubrum ac sacrarium commigrasse, in animò ejus candor, omnium Collegarum

legarum sincerus amor, modestia, & aliæ complures Virtutes domicilium posuisse viderentur. Cui quamvis onus & honos Rectoris sæpius offerri, statuti hujus Universitatis antiquissimis, debuerit; tamen tum ob corporis imbecillitatem, tum ob exigentiam modestiam humiliter sese excusavit, seduloq; ut aliis imponeretur, rogavit; donec tandem 14. Aprilis die electioni novi Rectoris ab antecessoribus destinato, Reverendo Concilio se propter DEUM submiserit, fascesq; Academiæ, cum lachrymis, insignis obedientiæ candidatus suscepit; quis scit, si non eò fine, ut nempe ille, cui per immortale DEI decretum moriendum fuit, morte ipsâ sepulchroq; Magnifico, cum majori honore ad posteros transmitteretur. Hoc sibi ipse toties prædixit, dum divino quasi æstrò percitus, pluribus vicibus, immò ante ipsum extremum vitæ halitum, **MAGNIFICE SEPÉLIENDUM SE ESSE** affirmavit. Nos jam prædictionis hujus eventum proh dolor! experimur. Denatum enim **MAGNIFICUM** variis morbis per vitam suam confictatum asthma tandem scorbuticum repente, quasi ad somnum compositum, placidè ut fieri solet, inter alloquium astantium 2. Junij, circa horam tertiam, præclusò Spiritu extinxit; nobis autem, exindè, moestissimæ viduæ, & omnibus amicis luctus ac desiderium remansit; quanquam ipse æternæ beatitatis particeps factus est in cælo, & solutâ parte imbecilliore sui, de omnibus morbis, de anxietate, de fortunâ ipsâ triumphans, in suavissimo æternitatis sinu conquiescit.

Nihil

Nihil jam restat nisi ut corporis ejus exuviam
dormitorium reponantur. Fiet id hodie circa pri-
mam in templo Jacobæo. Quid jam vestri sit mu-
neris Cives Academiæ ipsi optime nostis. Itæ ex-
equias splendidissimâ solemnitate denato MA-
GNIFICO, elatumq; funus honorificâ præsen-
tiâ comitemini. Debetis hanc supremam humani-
tatem Capiti vestro. Debetis Collegæ, fautori, præ-
ceptor, Facult. Phil. Seniori. Debetis amplissimæ
profapiæ HEINIANÆ vulnere hoc gravissimè
lancinata. Debetis tristissimæ ac piissimæ viduæ.
Imperat hoc vobis æquitas, & communis, tandem
aliquandò vitæ humanæ resignandi necessitas. Nos
vero prò pietate debitâ id ipsum lubentes vos fa-
cturos minimè dubitamus, & ut faciatis officio-
se ac amantissimè invitamus. P. P. Sub

sigillo Academiæ 7. Junij

Anno 1643.

*Conventus fiet in templo Jacobæo ad
horam primam.*

rum artium mercatum Academiam
 Anno 1613. & ibi magni nominis Theo.
 D. MENTZERUM & D. WIN
 MANNUM docentes publicè & pri
 vit. Per biennium certis de causis, ad
 lum revocatus, denuò Anno 1617. ipso
 theriani Anno Giessam prædictam reve
 ennium ibi substitit, & magnâ DN. D
 FEWRBORNII Ecclesiastæ piissim
 summi familiaritate, mensâ, hospitio u
 præclarum eruditionis sydus inter doct
 Quod ostendit EXAMEN CONF
 ORTHODOXÆ, (ut habet inscriptio
 & officio CHRISTI) contra JOH.
 COMBACHIUM, tum temporis
 Marpurgensis Professore, nunc vere
 Bremensis Rectorem, sub Præsidio DN.
 BORN institutum. Quod ad hanc h
 Combachius silentij horrore suppressit, &
 Leoni insultaturus sit dies docebit. C
 nati MAGNIFICI præstantissima me
 versorium, morbis obnoxium corpo
 Theologici munera inhabile nacta fuis
 studio Hebr. linguæ, Præceptore lingua
 talium peritissimò, DN. BUXTORI
 Basiliensis Professore devovit. In quo
 gnes progressus, miris laudibus depræd
 mus DN. BUXTORFIUS, in lit
 D. JOHANNEM TARNOVI
 tis. Quæ cum ad aures & notitiam Il

A 3

